

NOM DE L'ACTIVITAT: Travessa a Ordesa (Faja de las Flores – Cuello de los Sarrios – Góriz – Pradera d'Ordesa)

Data: 9 Setembre – 11 Setembre 2006

Lloc: Ordesa

Participants: Cristina Roquet, Joan Colón, Maria Jesús García, Elisabet Sa (4 socis del CAU)

Tipus d'activitat: Excursionisme - Alta muntanya estival – Pràctiques de supervivència

Comentaris: Pugem fins a la Pradera d'Ordesa amb l'autobús habilitat pel Parc. Ens dirigim cap al Circ de Carriata, on pujarem per les clavijas cap a la Faja de las Flores. La pujada fins al peu de les clavijas és de pendent pronunciat, amb magnífiques vistes del Tossal del Mayo, cim que sembla talment la quilla d'un vaixell i de les parets que formen el circ de Carriata. A uns 2000m d'alçada arribem a les clavijas: no son més que deu ferros clavats a la paret per tal de facilitar un tram de passos de II-III grau i una petita canal rocosa també de II-III grau. Així doncs, seguim amunt cap a la Faja, tot adonant-nos de la manca d'aigua en els barrancs. Això ens fa replantejar-nos la ruta a seguir, doncs són ja les 6h de la tarda i no tenim aigua. Ens trobem uns excursionistes que ens diuen que a l'inici de la Faja trobarem una zona on cauen gotes que es poden recollir, al costat d'un bivac. Decidim dormir a la Faja amb esplèndides vistes de la vall d'Ordesa. Abans, però, ens estem 3 hores per recollir 6 litres d'aigua, primer intentant encertar les gotes que cauen del sostre de la bauma amb les cantimplors, i després refinant el mètode estenent una manta tèrmica disposada en forma d'embut, on recollim periòdicament l'aigua que s'acumula al centre amb una tassa per transferir-la a les cantimplors. Una manera com una altra de passar l'estona mentre veiem caure llamps i trons a les serralades veïnes. I just abans de fer-se fosc, el meu sac de dormir decideix fer el salt de l'àngel des de la faja, per sort puc recuperar-lo (sencer) després d'una cerca intensa uns 100 metres més avall.

Diumenge de bon matí recorrem la Faja de las Flores, arribem a la zona de lapiaz que queda per sobre del Circ de Cotatuero, i ens dirigim cap a la Bretxa de Rolando. A mig camí trobem una surgència amb aigua, carreguem cantimplors i decidim dirigir-nos al Cuello de los Sarrios, per tal de pujar a la cresta que s'estén entre la Bretxa i el Marboré. Però un cop arribats al coll, uns núvols amenaçadors ens fan desistir i decidim seguir un camí en direcció (creiem) Góriz. Aquest camí es manté sobre els 2700 metres durant llarga estona, comença a ploure intensament, a granissar i a caure llamps cada cop més propers. Ràpidament seguim pel camí, que ara baixa lleugerament. Quan quedem situats just a sobre del refugi de Goriz, seguim fins un barranc amb molta aigua, el travessem i enllacem amb el camí que baixa del Monte Perdido fins el refugi, al costat del qual dormir amb tendes un cop s'ha asserenat el temps.

Dilluns ens prenem les coses amb calma i anem tornant cap a la Pradera d'Ordesa, on reprenem l'autobús que ens durà de tornada a Torla.